

Zobena un arkla brālība

Mūsu lauku sētās vienmēr bijis sāpīgi sajūtam darba roku trūkums. Laukstrādniekus mēs daudzus gadus esam ievēduši pat no ārzemēm. Tagad apstājusies nevien šo strādnieku ieviešana, bet lielas pārmaiņas notikušas arī mūsu pašu dzīvā spēka sastāvā. Daudzus čaklus darba darītājus aizrāva boļševisma viesuļi. Daudzi lauku jaunieši tagad izgājuši tur, kur tos saukusi tēvzeme un pienākums pret pārdzīvojamo lakmetu — latviešu leģionā, armijas izpaltgos un darba dienestā. Daudzās mājās vairs palicis tikai vecais saimnieks ar saimnieci. Taču darba daudzums mūsu lauksaimniecībā nav mazinājies. Mēs nedrīkstam arī lauku darbus veikt paviršāk kā agrāk. No zemes ir jāņem viss, ko tā spēj dot, un tīrām nedrīkst palikt neviena vārpa, neviens kartupelis nedrīkst palikt neizraktas, neviena cukurbiete — nenovākta.

Lauku darbu kārtīga veikšana palīdz nodrošināt armijas apgādi, bet nodrošināta armijas apgāde savukārt mums garantē mieru un no boļševisma netraucētu dzīvi. Tādēļ arī labības pļaušana, kartupeļu rakšana, cukurbietu novākšana un visu pārējo lauku darbu savlaicīga un apzinīga veikšana kalpo uzvaras izcīnīšanai un boļševisma sakaušanai. Arks un zobens ir šodienas simboli un uzvaras izcīnīšanai viņi abi vienlīdz svarīgi un nozīmīgi. Karavīrs nebūs cīņās spējīgs bez stipras aizmugures, tāpat kā aizmugure nemaz nevarēs pastāvēt bez drošas un nepārtrauktas frontes līnijas.

Nav viegls tagad latviešu zemnieka darbs. Bez darba roku trūkuma to grūtāku padara arī kara laika apstākļu ietekme un grūtības dažādu saimniecisko nepieciešamību piederumu un darba rīku iegādē un remontēšanā. Taču latviešu zemnieks savu darbu ir vienmēr labi padarījis un krietni izpildījis savu pienākumu. Darbs ir vienmēr bijis mītu tautas, bet jo sevišķi latviešu zemniecības dzīves saturs. Tikai čaklas rokas un dedzīgo sirdi uzticība zemei ir cēlušies un veidojusi mūsu dzīvi. Tādēļ arī latviešu zemnieku nepārsteidz ģenerālkomisāra rīkojums, kas paredz ražas novākšanas laikā strādāšanu arī svētdienās un svētku dienās. Jau agrāk daudzi latviešu zemnieki, piemēram, siena laikā labprāt strādāja arī svētdienās, lai tikai darbu varētu labāk veikt. Un tas ir nepieciešams arī tagad. Karavīram frontē nav svētdienas un svētku dienu! Viņam vienmēr jāpārvar vislielākās grūtības un arī viņa dzīvība ir apdraudēta katru dienu. Tomēr viņi nekurs, bet cīnās. Viņi zina — boļševisms jāuzvar, uzvara jāizcīnā! Tādēļ arī zemniekiem un pārējiem aizmugurē strādātājiem jābūt gataviem, ja vien ražas stāvoklis viņu druvās un tīrumos to prasa, atteikties no svētdienas miera un atpūtas, bet pavadīt to tāpat kā parējās sešas nedēļas dienas — kaut arī sūrā, tomēr ražēnā un svētlīgā darbā. Tad rudenī, kad darbi būs veikti un raža novākta, latviešu zemnieks ar divkārsu prieku varēs svinēt savus Pļaujas svētkus, jo viņa sirdi kļuva laimi lies patīkamā gandarījuma sajūta par padarīto darbu, par izpildīto pienākumu pret fronti un dzimteni.

Raža ir jānovāc! Nemsim palīgā arī svētdienas. R. Čaks.

4. oktobrī atkal ievēdīs normālo laiku

DNB. Berlīne. Ministru padome Lielvācijas aizsardzībai nolēmusi 1943./44. gadu ziemeļi atkal ievēdīt normālo laiku. Pāreja no vasaras uz normālo laiku notiks pirmdien 1943. gada 4. oktobrī plkst. 3 rītā. Šai stundā visu pulksteņu rādītājus atbaidīs atpakaļ par 1 stundu 1944. gada 3. aprīlī, normāllaiķu atkal atvītos vasaras laiks.

Cēsniēki varēs sveikt savus cīnītājus frontē

Latviešu karavīru frontes laikraksts „Daugavas Vanagi” savā pēdējā numurā ziņo, ka virzot tālāk domu par cīnītāju piederīgo sveicīenu ierunāšanu skapu plātēs, nokārtoti priekšdarbi, ka pirmās ierunāšanas varēs notikt Cēsīs, Liepājā un Jelgavā. Ar to cēsniēkiem — frontes cīnītāju piederīgie pirmo reizi būs dota izdevība radio ceļā sveikt savus dēlus un brāļus, tēvus un vīrus kas atrodas tālu prom no dzimtenes, karalaukā.

Vācu spēku kaujas spējas nav sadragājamas

LD. Rīga. Visā pagājušā nedēļā, kas ir lielās austrumkaujas 12. nedēļa, turpinājās vācu spēku atrašanās kustības austrumu frontes dienvidus un vidus daļā. Arī šai nedēļā ienaidniekam nekur neizdevās panākt frontes līnijas pārvēsumu un sadragāt vācu spēku kaujas spējas — bet gan tieši otrādi — visā frontē, sākot no Smolenskas telpas līdz Azovas jūrai boļševikiem atkal nodarīti lieli zaudējumi. Lai gan atrašanās kustības gaitā vācu vadība deva rīkojumu atstāt Smolenskas un Roslavjas pilsētas, tad tomēr šis lēmums, tāpat kā lēmums par Poltavas un citu pilsētu atstāšanu agrāk — bija vācu kara vadības pieņemts jau pirms ilgāka laika un vācu virspavēlniecības pieņemtās dispozicijas boļševiku vadība nav spējusi

traucēt vismazākā mērā. Presē ir jau norādīts uz to milzīgo starpību, kāda pastāv tagad starp vācu atiešanu uz jaunām pozīcijām un starp 1941. un 1942. gada notikumiem. Toreiz vācu spēki spieda ienaidnieku lielā ātrumā uz austrumiem un visi ceļi un ceļmalas bija nosētas ar boļševiku sagrautiem un pamestiem tankiem, lielgabaliem un visāda veida karamateriālu. Tagadējo frontes iztaisošanas operāciju laikā vācu vadība savas atiešanas operācijas sagatavojuši jau ilgāku un tās, kā jau daudzārt atkārtots, ienaidnieks nav spējis ne mazākā mērā iespaidot, kādēļ vācu divīzijas, atraujoties no ienaidnieka, līdz ņem netīkvien pilnu apbruņojumu, municiju un citus karamateriālus, bet spēj pat palīdzēt virzīties atpa-

kaļ krievu civiliedzīvotājiem, kas nevēlas atkal nokļūt zem boļševiku asins valdīšanas. Nav noslēpums, ka evakuētos apgabalos novākta arī visa raža un arī tā tagad var tikt izmantota Eiropas pārtikai. Tā tad boļševikiem ieejot kādreizējās pilsētās, tie tur sastop tikai drupas un šīs pilsētas vairs nav nekas cits, kā tikai ģeogrāfisks jēdziens. Pats ienaidnieks jau atzīst, kā par to ziņo arī angļu un amerikāņu prese, ka atkaliegūtos apgabalos tas nav atradis neviena izmantojama dzelzceļa, ceļa, fabrikas u. t. t. Pagaidām ir vēl jānogaida frontes iztaisošanas gaitas rezultāts, bet patreizējā frontes līnija, pēc ziņām no kompetento militāro iestāžu puses, būtu sekojošā: austrumu frontes dienvidu spārnā frontes līnija sākas telpā austrumos no Melitopolis, tad, šķērsojot Nogaju stepes austrumus, virzās uz Dņepras upes vidusdaļas telpu. No šejienes tā gar upes austrumu telpu iet uz ziemeļiem, kur no Gomejas rajona gar Roslavju un gar Smolenskas telpu sasniedz frontes līniju, kas pastāvējusi jau agrāk negrozīta kopš ilgiem laikiem.

Itālijas frontē angļi un amerikāņi pēc dažu dienu ilgiem sagatavošanas darbiem nedēļas pēdējā dienā pārgājuši uzbrukumā. Jau šis pirmais lielais angļu un amerikāņu uzbrukums nav devis tiem cerētos panākumus un ienaidnieka vienības asiņaini sakautas. Lielais uzbrukums tomēr turpinās un visā dienvidītalijas frontē, kas no Salerno telpas sniedz pāri visai Itālijas pussalai, patreiz norisinās smagas kaujas.

Ģenerālkomisārs Kube kritis par upuri boļševiku atentātam

LD. Rīgā, 22. sep. Naktī no 21. uz 22. septembri Minskā par upuri nekrietnai un glēvai slepkavībai kritis Baltrutēnijas ģenerālkomisārs, gaulēters Vilhelms Kube (Wilhelm Kube).

Šo slepkavību sagatavoja un izveda Maskavas uzdevumā boļševiku aģenti. Gaultēters Kube kā cīnītājs par savu tautu un nacionālsociālisma ideju gadu desmitiem ilgi atrādās politiskās priekšposteni. Kā nacionālsociālistiskās vācu strādnieku partijas landtaga frakcijas vadītājs Prūsijā un gaultēters Kūrmarkā viņš ar savu apvaldīto stāju un ar savu enerģisko darbību guva apbrīnu un kļuva plaši pazīstams ārpus sava darbības loka. Uzdevums, kāds Kubem tika dots

ar civilpārvaldes iekārtošanu kā Baltrutēnijas ģenerālkomisāram, deva viņam atkal iespēju izšķirīgā vietā strādāt Lielvācijai. Apņēmba un mērķa atziņa, ar kādu viņš veica un pārvarēja chaotiskos apstākļus, boļševiku izpostītājā Baltrutēnijā, šodien jau ieguvušas simbolisku nozīmi visu vadītāju saimē austrumos. Bet tieši šī Baltrutēnijas lietu kārtošana pozitīvā pagrieziena dēļ viņš ieguva Maskavas stipru naudu. Jau pirms kāda laika bija sagatavots atentāts pret viņu Minskas teātrī, kas tomēr laimīgā kārtā toreiz viņu nešķāra. Tagad kādam glēvam Staļina slepkavam izdevies nekrietnā veidā noslēgt Vilhelma Kubes cīnītāja dzīvi.

Bodoljo kliķes asins darbs

DNB. Roma. No oficiālās itāļu puses 24. septembra vakarā sniegts plašs ziņojums par bijušā fašistiskās partijas ģenerālsēkretāra Etores Muti noslepkavošanu š. g. 24. augustā. Bodoljo kliķe izplatīja ziņas, ka plkv. leitu Muti, daudzu augstu drošsirdības balvu īpašnieks, esot miris. Vēlāk tika paskaidrots, ka Muti nošāvis karabinjeri bēgšanas mēģinājuma laikā un šo ziņu saistīja ar mēģinājumu apgalvojumiem, ka viņš gribējis izvairīties no policijas izmeklēšanas šķietamu nekārtību dēļ savā amata darbībā.

Pēc fašistisku iestāžu oficiāliem konstatējumiem 14 karabinjeri zem leitnanta Tadei vadības Muti nakti apcietinājuši guļot un aizveduši nepilnīgi apģērbtu. Kādā mežā Muti izvilks no auto un ar vairāku mašīnpistoļu šāvieniem nogalināts. Pēc slepkavības policijas leitnants teicis: «Beidzot šī cūka ir nonāvēta».

Romas pilsētas valde par godu nonāvētam agrākam fašistiskās partijas ģenerālsēkretāram, lidotājam plkv. ltn. Muti, nolēmusi kādu Romas pilsētas laukumu nosaukt viņa vārdā.

Lauksaimnieki!

Nododat labību līdz 20. oktobrim, saņemsiet augstāku prēmiju!

Ticīgais Staļins

Kad Staļins nolēma Kenterberijas archibīskapu nosaukt vēl draudzīgāku un ar cara laika uzplēciem un Aleksandra Nevskā ordeni greznotiem padomjarmiešiem sadabāt arī garlīgu gādnieku, viņš ataicināja pie sevis valsts apbedīšanas institūta NKVD šefu Beriju un viņam vaicāja: «Saki, mīļais, kā pie mums sastāv ar garīdzniecību? Kas mums vēl ir? Kurš no svētās sinodes dalībniekiem vēl dzīvs, lai mūsu labo Sergiju ievēlētu par Krievijas patriarhu?»

Berija mazliet šķirstīja savā piezīmju grāmatiņā un sāka lasīt: «Kijevas metropolīts Vladimirs — likvidēts Kijeivā 1918. gadā. Maskavas metropolīts Makars — likvidēts 1918. gadā. Pēterpils metropolīts Benjamiņš — likvidēts 1918. gadā. Černoigovas archibīskaps Joakims — likvidēts 1918. Astrachanas archibīskaps Mirofāns — likvidēts 1918. Bīskaps Leontijs — 1918., bīskaps Hermāns — 1918., bīskaps Lavrentijs 1918., bīskaps Nikolajs — 1919., bīskaps...»
«Nu beidz šis mulķības, duša moja.»

Atgādinājums

uzņēmu, sabiedr. ēku, iestāžu un namu gaisa aizsardzības vadītājiem

Atgādinu, ka dzēšamās smiltis gaisa aizsardzības vajadzībām no nobēršanas vietām nogādājamas namos visvēlākais līdz š. g. 7. oktobrim, par ko atbildīgi gaisa aizsardzības vadītāji. Par smiltīm nav jāmaksā, bet darba spēks un kastes smilti novietošanai namos, jāgādā namu īpašniekiem vai to atbildīgiem vietniekiem. Pārbaudēs noskaidrots, ka daudz namos vēl smiltis nav pietiekošā vairumā un visās norādītās vietās, bet smiltis nobēršanas vietās vēl vienmēr atrodas smilti pārpalikums, kas pierāda, ka attiecīgi gaisa aizsardzības vadītāji nav vēl parūpējušies par smilti jautājuma pienācīgu nokārtošanu. Minētie trūkumi novēršami līdz augšā minētam datumam.

A. Ziediņš
Latviešu polic. kapteinis
Cēsu apr. polic. I iec. pr-ks
N. Austrums
Latviešu polic. leitnants
Civ. gaisa aizsardz. lietvedis.

Kurlmēmo bērnu registrācija

Sakarā ar kurlmēmo bērnu uzņemšanu Valmieras valsts kurlmēmo skolā, uzalcinu Cēsu pilsētas iedzīvotājus, kuriem ir kurlmēmi bērni vecumā 5 līdz 13 g., reģistrēt tos pilsētas pašvaldības kancelejas 6. istabā līdz š. g. 10. oktobrim. Bērni, kuri jau apmeklē skolu, nav jāpieteic. Pilsētas vecākais.

PAZIŅOJUMS

Cēsu pilsētas un apkārtnes iedzīvotājiem

Turpmāk lielāku ugunsgrēku gadījumos dienas dienas laikā, no plk. 7—19 ugunsdzēsējiem trauksnis tiks dots ar elektrisko sirēnu — 2—3 min. ilgstoša garī stiepta, vienāda skaņa.

Agrāk izsludinātais lidotāju uzbrukuma trauksnis un trauksņa atsaukšanas signāls paliek negrozīti. Gaisa uzbrukuma gadījumos ugunsdzēsējiem trauksnis ar elektrisko sirēnu netiks dots.

A. Ziediņš
Latviešu polic. kapteinis
Cēsu apr. polic. I iec. priekšnieks
N. Austrums
Latviešu polic. leitnants
Civilās gaisa aizsardz. lietvedis.

Norādījumi pilsētas lauksaimniekiem

Saskaņā ar Valmieras novada komissāra norādījumu, ka lauksaimnieki š. g. rudenī, izpildot obligāto maizes labības nodevu, labības iepirktuvām nodod mitru labību, aizrādu pilsētas lauksaimniekiem nodot sausu labību, kur vien iespējams to iepriekš izžāvētu, lai uzglabājot labība nesaktu bojāties. (Pamats: Cēsu apr. lauks. sav. vadītāja š. g. 23. sept. apkārtraksts Nr. 11.) Norādu, ka kartupeļus no pilsētas lauksaimniekiem Cēsu patērētāju b-ba pieņems katru dienu līdz š. g. 20. oktobrim. To novietošana iepriekš uzziņā min. b-bas kantorī Raunas ielā 15. Pilsētas vecākais.

Uzaicinājums

Cēsu pilsētā dzīvojošiem zirgu turētājiem

Uzaicinu Cēsu pilsētā dzīvojošos zirgu turētājus kam nav spēkbarības zirga barošanai, izņemt lopbarības kartītes 5. izdaišanas periodam pilsētas pašvaldības 2. istabā laikā no 4. oktobra līdz 12. oktobrim 1943. g. ikdienas no plkst. 8—12,30, līdzņemot zirga pases.

Pilsētas vecākais.

Paziņojums mājuptņu turētājiem

Saskaņā ar lauksaimniecības galvenā direktora rīkojumu par mājuptņu gaļas nodevu 1943/44. saimn. gadam paziņoju mājuptņu turētājiem, ka kautie mājuptņi pēc pilsētas pašvaldības š. g. 13. sept. paziņojuma Nr. 340 nododami Cēsu piensaimnieku sab-bas olu savāktuvē tikai paziņojumos norādītos datumos, t. i. 28. oktobrī un 9. decembrī. Citā laikā nodotie kautie mājuptņi netiks ieskaitīti nodevā. Pilsētas vecākais.

Aptumšošanas laiks

no š. g. 1. oktobra līdz 10. oktobrim: sākums plkst. 17.44, beigas plkst. 6.32.

Vaišas lopu ūtrupēs pārdos arī sugas gailiņus

Par sarīkojamām sugas lopu ūtrupēm Cēsu apriņķa lopkopības inspektors J. Banazis papildus mūs informē:

Sugas lopu ūtrupes notiks 1943. gadā: Cēsis — 14. oktobrī pl. 8.—, Dzērbenē — 15. oktobrī pl. 8.— un Lizumā — 16. oktobrī pl. 8.—.

Visiem lauksaimniekiem, kas vēlas sugas lopu ūtrupēs pārdot pie laika jāpēdējā veterinārārsta izdotas apliecības, ka pārdodamais kustris neslimo ar tuberkulozi un brucelozi. Minētās apliecības nepieciešamas par visiem govskopiem, kas sasnieguši 6 mēnešu vecumu un vecākiem. Par pārējo sugu kustrim, kā cūkām un aitām šādas apliecības nav vajadzīgas.

Pārdošanai jau pieteikti govskopu un arī 40 baltās dējējas (leghornas) sugas gailiņi.

Pārdodamie sugas lopu jāpateic nekavējoties, lai varētu laikus izziņot sugas lopu pircējiem par ūtrupēm. Pieteikumus pieņem: Cēsu rajona lopkopības instr. — Cēsis Pils ielā 7. tālr. Cēsis 359., Dzērbenes rajona lopk. instr. Dzērbenes agr. biroja un Drustu Saules ielā 58 un Lizuma rajona lopk. instr. Lizumā, tālr. Lizums — 68. Pie pārdodamo lopu pieteikšanas jāiesniedz cilts apliecība.

Teātra izrāde Lizumā

26. septembrī vietējā ugunsdzēsēju b-ba rīkoja teātra izrādi ar A. Brigades lugu «Lielais loms». Tēlotāju ansamblis, kas lielāko tiesu komplektējās no mazāk redzētu vietējo aktieru saimes rādīja tikamu spēli. Izrādes mākslinieciskos vērtību mazināja kāpinājumu trūkums spraižākās vietās, sevišķi pēdējā cēlienā.

Lai izvairītos no nemotivētām pauzēm, aktieriem labāk jāiemācās lugas teksts. Tāpat nevēlama ir sulfiera balss, ja to dzird nevien pirmajās rindās, bet pat zāles otrā galā.

No atsevišķām lomām izcēlās Ozolnieku Ance (G. Dambrova), kuras tēlojums kā valodā, tā kustībā bija saskaņots un izjusts. Vēl no lielākām lomām labi patika Trīniņa (K. Sebre) un Mamma (E. Lūse).

Neatļaidīgi strādājot un novēršot minētos trūkumus, ansamblis var izveidoties par atzīstamu teātra mākslas veicinātāju tuvākā apkārtnē. Lugu iestudēja aktiere Zelma Ķevere. Izrāde bija labi apmeklēta un visumā guva publikas atsaucību.

Slimnicu maksas likme Cēsu apriņķī

Saskaņā ar ģenerālkomisāra noteikumu par cenu direktora amata nodibināšanu un cenu pārraudzīšanu Latvijas ģenerālapgabalā, cenu direktors izveidīs rīkojumu par slimnicu maksas likmēm. Cēsu apriņķa slimnicās dienas likme noteikta sekoši: Cēsu pilsētas slimnicā — RM 4.—, Cēsu tuberkulozes sanatorijā — RM 3,20, Gaujasliču bērnu tuberk. sanatorijā — RM 3.—, Ergļu slimnicā — RM 3,80 un Raunas slimnicā — RM 3,80 dienā.

Kā darbosies atjaunotās savstarpējās apdrošināšanas biedrības

Š. g. 24. augustā ir parakstīts rīkojums par bij. lauku savstarpējās apdrošināšanas biedrību un to centrāles — bij. Savstarpējās apdrošināšanas centrālās savienības darbības atjaunošanu. Ar to likvidēts atkal viens boļševiku valdības lauku varas akts: latviešu zemniekam ir atdotas viņa tiesības uz gadu desmitiem koptām un veidotām pašdarbības organizācijām un parādīta atzinība un cieņa tam darbam, kas laika tecējumi tajās bija ieliekts. Reizē ir izpildīta arī dažādu novadu plašu lauksaimnieku aprindu gan iesniegumos, gan sanāksmēs vairākkārt izteiktā vēlēšanās gūt atkal iespēju kārtot pašiem savas apdrošināšanas vajadzības. Katrā ziņā tas ir rīkojums, kas sagādā prieku tie plašām aprindām, jo praktiski skar ikvienu mūsu lauksaimnieku.

Lai neradītu darbā nevēlamu paralēlismu un konkurenci, ar patreizējo apdrošināšanas lietu kārtotāju — Latvijas apdrošināšanas pārvaldi, ir panākta vienošanās par apdrošināšanas kooperācijas un minētām pārvaldes darbības lauka nosprašanu. Vienošanās principi ir šādi:

Savstarpējās apdrošināšanas darbības darbosies tikai pagastu robežās, attīstot darbību uguns un mājlopu apdrošināšanas nozarēs, bet vajadzības gadījumā arī krusas apdrošināšanā. Izņēmums pastāv tikai attiecībā uz lauksaimniecības rakstura pirmās pakāpes kooperatīviem, kas atrodas uz laukiem, bet kuriem ir nodalījumi pilsētās, vai arī lauksaimniecības rakstura pilsētu kooperatīviem, kuriem ir nodalījumi laukos — tie visu mantu varēs apdrošināt lauku savstarpējās apdrošināšanas biedrībās. Tāpat arī mājlopus pilsētās, ja pārvalde šajā nozarē nedarbosies.

Atbilstība par visiem obligātajiem apdrošināšanai pakļautiem riskiem, kas atrodas uz laukiem, ar 1944. g. 1. janvāri automātiski pāriet uz savstarpējās apdrošināšanas biedrībām, kurām arī piekrit uzraudzība par visu laukos esošo obligātajiem apdrošināšanai pakļauto risku pilnīgu apdrošināšanu.

Latvijas apdrošināšanas pārvalde patur savā pārziņā visus riskus pilsētu administratīvās robežās, izņemot 1. p. minētos gadījumus, kad arī savstarpējās apdrošināšanas biedrībām tiesība noligt apdrošinājumus par pilsētās esošo kooperatīvu mantu. Nozarēs, kurās darbojas savstarpējās apdrošināšanas biedrības, Latvijas apdrošināšanas pārvalde uz laukiem nedarbosies. Izņēmumi paredzēti vienīgi brīvprātīgās apdrošināšanas nozarē, kurā pārvaldei tiesības apdrošināt arī laukos atrodošos mantu personām un uzņēmumiem, kas to savstarpējās apdrošināšanas biedrībās nevēlas apdrošināt un nav arī tajās iestājušies par biedriem, jo brīvprātīgos apdrošinājumus savstarpējās apdrošināšanas biedrībām atļaus pieņemt tikai no biedriem.

Latvijas apdrošināšanas pārvalde noligtos brīvprātīgos apdrošinājumus, kam termiņš notek pēc 1944. g. 1. janvāra, var pārvest uz attiecīgā pagasta biedrību, ja apdrošinājuma gēmejs līdz 1943. gada 15. decembrim šādu vēlēšanos paziņo Latvijas apdrošināšanas pārvaldei.

Savstarpējās apdrošināšanas biedrību centrālām organizācijām — Latvijas savstarpējās apdrošināšanas centrālei — tiesības pieņemt tikai pārvaldes apdrošinājumus no vietējām biedrībām, bet nav tiesības ligt pirm-apdrošinājumus. Latvijas apdrošināšanas pārvalde savukārt ir Latvijas savstarpējās apdrošināšanas centrālās risku pārvaldes iestāde. Šī vienošanās par darbības lauku robežām visām savstarpējās apdrošināšanas biedrībām jāievēro, jo tā rāda, ka abas puses nav uzskatāmas par savstarpējiem konkurentiem. Līdzšinējās sarunās Latvijas apdrošināšanas pārvalde biedrību dibināšanas jautājumā ir izrādījusi pretimnākšanu un sprāšanās garam jāvalda starp kooperatīvo apdrošināšanas sektoru un Pārvaldi arī turpmāk. Vēl atzīmējams, ka vienošanās paredz arī savstarpējās apdrošināšanas biedrībām iespēju uzņemties Pārvaldes agentu pienākumus tās darbības nozarēs.

Biedrību turpmākai darbībai paredzēti jauni normalstatuti. Līdz to izdošanai biedrībām būs jādarbojas uz Latvijas ģenerālapgabaja kooperatīvu savienības doto vadlīniju pamata, visumā pieturoties pie biedrību pēdējo statutu noteikumiem. Pēc iecelšanas lēmuma saņemšanas, jaunajai valdei jāveic visi priekšdarbi darbības uz-

Straupiešu rosība lopkopības pacelšanā

Pēdējā laikā Straupes rajona lauksaimnieki piegriezuši lielu vēribu sugas lopu materiālu ieviešanai no ārienes. Š. g. augusta mēnesī Straupes rajona lopkopji iepirka vairākus augstvērtīgus sugas bulļus Lizuma rajonā, septembra mēnesī ievesti trīs sugas kuļi un cūciņas no Jelgavas apriņķa un sugas tektīši no Ergļu rajona. No Jelgavas apriņķa ievesti vairāk kā 40 sugas sivēni, bet no Ergļiem 30 trīs sugas tekti. Bez tam š. g. pavasarī lielāku skaitu trīs sugas teles un teltes Kūduma u. c. Straupes rajona pagasti iepirka Lizuma rajonā. Iepirkto sugas tektīšu lielākais vairums aiziet uz Lielstraupes un Mazstraupes pagastiem, kuļos jau arī līdz šim bija labākais aitu materiāls Straupes rajonā, bet no Kūduma pagasta, kurā ir sliktākais vaislas aitu materiāls rajonā, nebija pieprasīts neviens sugas tektīši.

Straupes rajonā tuvākā laikā paredzēta noorganizēt speciālu cūkkopības pārraudzības grupu, kas apvienos lauksaimniekus, kuņi vēlēšies savās saimniecībās izvest sivēnu metienu kontroles, sivēnu tetovēšanu u. t. t. Šī cūkkopības pārraudzības grupa algos šim nolū-

kam atsevišķu darbinieku — lopkopības pārraugu, kuņi nodosies tikai šim cūkkopības pacelšanas darbam.

Šādas cūkkopības pārraudzības grupas noorganizēšana Straupes rajonā ir ļoti apsveicama lieta, jo sugas cūku materiāls, Cēsu apriņķī ir samērā sliktā un tā ir maz, tāpēc Straupes rajona cūkkopjiem jau rāsies iespējas vispirms ar vaislas cūku materiālu apgādāt Cēsu apriņķa lauksaimniekus.

Vispār vaislas bulļus, kuļus un tektī materiāla ieviešana no ārienes ir ļoti apsveicama parādība, jo tas nozīmē, ka Straupes rajona lauksaimniekos kāpa laika grūtības dzīvot un strādāt prieku par labāku nākotni nav nokāvušas. Un ka ievestie sugas lopu vistuvākā laikā jau parādīs savu pozitīvo iespaidu vaislas materiālu uzlabošanā, to pierādīs jau ievesto lopu pirmā pēcnācēju paaudzē.

Straupieši pārdod arī sugas materiālu uz ārpusi, tā pēdējā laikā pārdoti no Straupes rajona vairāki sugas bulļi un Igaunijai. Cerams, ka arī turpmāk straupiešiem netrūks spēka un izturības pārvārtēt kāpa laika grūtības un ieliet miera laikos saimnieciski stipriem.

sākšanai. Tehniskā darba, resp. apdrošinājumu pieņemšanas uzsākšana varēs notikt tikai pēc tam, kad Latvijas savstarpējās apdrošināšanas centrāle būs izstrādājusi un attiecīgās iestādes apstiprinājušas prēmiju tarifus, apdrošināšanas noteikumus, kā arī būs veikti pārējie priekšdarbi.

Pirms tehniskā darba uzsākšanas paredzēts lielākos centros noturēt savstarpējās apdrošināšanas biedrību darbinieku apspriedes, kurās tad centrālās vadošie darbinieki un citi lietpratēji dos norādījumus visos biedrību darba jautājumos.

Ir paredzams, ka biedrībām, sakarā ar atjaunošanu, būs iespējams atgūt savus nekustamos īpašumus un pārējās vērtības. Kamēr šis jautājums attiecīgās iestādēs vēl nav galīgi noskaidrots, biedrībām nekādi reprivatizācijas pieprasījumi nav jāiesniedz. Tāpat biedrībām bez centrālās norādījumiem uz savu iniciatīvu vien nav jāpieprasa no inspekcijām arī biedrības grāmatas un dokumenti. Līdz ar savstarpējās apdrošināšanas biedrībām atjaunos arī biedrību centrālo savienību; tā turpmāk sauksies Latvijas Savstarpējās Apdrošināšanas Centrāle. Šī organizācija paredzēta kā organizatoriskais un pārvaldes apdrošināšanas centrs visām savstarpējās apdrošināšanas biedrībām.

Ar savst. apdroš. b-bu atjaunošanu latviešu zemniekam atkal dota iespēja kārtot svarīgo īpašumu apdrošināšanas jautājumu pašam, reizē arī parādot uzticību viņa spējam un varēšanai kopdarbības organizāciju veidošanā un vadīšanā. Latvijas savstarpējās apdrošināšanas centrāle šādā veidā aicina it visus mūsu zemes lauksaimniekus, bet it sevišķi savstarpējās apdrošināšanas un pārējos vietējos saimnieciskos un sabiedriskos darbiniekus pieņemt visus spēkus un zināšanas dotā uzdevumā jo sekmīgai veikšanai. Savstarpējās apdrošināšanas biedrībām ir bijusi ļoti nozīmīga loma nacionālās saimniecības veidošanā un nostiprināšanā jau no to darbības sākuma brīža, pie kam jo spilgti tas ir izpaudies gan pag. gadusimteņa deviņdesmit gados, gan arī patstāvīgās valsts augšanas laikā. Arī patreizējos apstākļos, kad pēc pārdzīvotiem boļševiku un kara postījumiem mūsu saimniecība lielā mērā jāceļ no jauna, šim biedrībām jaunūzdeves darbā atkal jāieņem tām pienācīga vieta. Mūsu visu uzdevums rūpēties, lai tas notiktu jo ātrāk un pilnīgāk.

„Cēsu Vēstis“ abonentu ievēribai

„Cēsu Vēstis“ izdevniecība un kantoris ar šo atkārtoti aizrāda, ka abonentus laikrakstam kantoris nepieņem. Laikraksts pasūtāms un noteicējais abonents atjaunojams un nomaksājams vienīgi ikkatra abonenta dzīves vietas pasta kantori. Arī laikraksta eventūālas nesaeņemšanas gadījumā lūdzam griezties pēc attiecīgiem paskaidrojumiem nevis laikraksta kantori, bet gan attiecīgā pasta kantori.

GRU Kutjepova un Millera lieta

Dokumentārisks ziņojums par Parizes notikumiem

3. turpinājums.

Žans Hermons soļo ātrā gaitā, jo vēl pirms tumsas iestāšanās tas grib sasniegt tuvējo kaimiņpilsētiņu Honflēru.

Svētdienās, it sevišķi janvārī, Sēnas ietekā nav nekādas kuģu kustības. Tikai tālāk redzams kāds kuģis, kas noenkurojies krasta tuvumā. Citādi viss tukšs, vienīgi pie paša horizonta pacelās tieva dūmu strūklīņa. Žans Hermons, kā īsts Normandijas dēls, mil vētrainās ziemas, zemas, tumšas debesis un lielos vilņus. Pēkšņi ātrā gaitā viņam pabrauc garām liels pelēks limuzīns un apstājas uz krasta pret noenkuroto kuģi. Hermons kļūst ziņkārīgs. Kā bijušam muitas ierēdnim, tam rodas mazas aizdomas — vai tik tie nav kontrabandisti, kas izmeklējusi šo klušo vietu saviem veikalim?

Pēc britiņa piebrauc vēl viens mazāks, sarkani lakots automobilis. Kā liekas, kāds Parizes taksometrs. Tas apstājas blakus pelēkajam Reno limuzīnam. Žans Hermons, slēpdamies aiz mola, cenšas pielavīties tuvāk klāt. Abi automobili, acīmredzot, lielā ātrumā nobraukuši garu ceļu — tie noklāti ar biezu dubļu kārtu. Te Hermons krastmalā ierauga mazu motorlaivu ar diviem viriešiem, kas laikam jau gaidījuši uz abiem automobiļiem. Vecā muitniekā mostas vēl lielāka ziņkāre un tas, uzticīgs savam vecajam amatam, slēpdamies pielien tiem vēl tuvāk klāt. No automobiļiem izkāpj vairāki virieši. Viņu starpā ir arī kāds policists. Tie visi no pelēkā

automobiļa izceļ kādu garenu vistokli. Nesamais liekas diezgan smags.

Pēkšņi noslīd vistokļa sega un Žans Hermons redz, ka uz motorlaivu tiek nests cilvēks, kas zaudējis samaņu. Tas liekas vecāks vīrs, viņa bālo seju rotā tumša bārda. Pa to laiku iedarbināts laivas motors. Savu nesamo vīru smagi nomet uz laivas grīdas. Tad laivā iekāpj divi no nesējiem un arī policists. Atvadoties tie uzsauc dažus vārdus pārējiem un Hermons ar pārsteigumu konstatē, ka tie runā krieviski.

Kamēr motorlaiva brauc uz kuģi, krastā palikušie atgriežas pie automobiļiem. Motorlaiva pietājas pie kuģa sāniem. Dzirdama ķēžu žvādzēšana un lēni laiva tiek uzvilka uz kuģa klāja. Tad var dzirdēt kā izvelk enkuru. Divas reizes īsi noskan kuģa svilpe. Ar tādu pašu zīgnālu atbild viens no automobiļiem. Tad kuģis iedarbina mašīnas un lēnā gaitā nogriežas uz austrumiem. Steidzīgi aizbrauc automobiļi.

Žans Hermons iznāk no savas paslēptuves un pārdomā redzēto. Kontrabandisti tie nevar būt, jo bez nedzīvā, bārdainā vīra tie neko citu uz kuģa neaizveda. Un ko nozīmē policista klātbūtne? Hermons domāji krata galvu, bet nevar atrast izskaidrojumu. Tad tas steidzīgi dodas ceļā — viņš nolēmis par redzēto pastāstīt savam draugam, policijas priekšniekam.

Pirmās pēdas

27. janvārī ap pusdienas laiku kri-

minālaisistents Renārs uztraucies ierodas pie sava komisāra. Tam līdz apmēram 25 gadus vecs virietis, kas kautrīgi rokās vīsta cepuri. Redzams, ka tas nāk tieši no darba vietas, zem mēteļa tam rēgojas zili balti svītrotas bikses un steidzīgi apliktāis kaklauss nespēj aizsegt viņa kailās krūtis. «Komisāra kungs», aizsēdies uzsāk Renārs, «es atvedu Sotē kungu, kas strādā Marijas hospitālī, Ruslē un Udino ielu stūrī. Viņš var nodot svarīgu lietu».

Komisārs norāda uz krēslu. «Lūdzu sēdieties Ar ko jūs nodarbojaties?»

«Kopš pieciem gadiem es tur esmu mājkalpotājs».

«Labi, pastāstiet, lūdzu, ko jūs vakar no rīta novērojāt savas darba vietas priekšā».

«Jaunais cilvēks sakārto savu kaku auto un sāk stāstīt».

«Svētdienas rītā, pulkstens varēja būt apmēram 10, kad es trešā stāvā pie kāda loga triju grīdsegas. To darot es ievēroju, ka uz ielas divi jauni cilvēki ar varu piespieda kādu vecāku kungu iekāpt pelēkā automobiļi, kas stāvēja pie slimnīcas. No sākuma es domāju, ka lieta grozās ap atklātu uzbrukumu, bet tad no otras ielas puses pienāca kāds policists, kurš tur jau staigāja labu laiku un arī iesēdās vāgī, iepriekš vēl piepalīdzot iestumt veco kungu, kas stipri pretojās».

Pēc tam automobilis ātri aizbrauca. Komisārs ātri sakustējās, saskatījās ar savu asistentu un jautāja: «Kādā veidā abi virieši pielietoja varu?»

«Tie atrāva vecajam kungam rokas uz muguras un, liekas, žņaudza arī kaklu».

«Vai nelaimīgais nesauca pēc palīdzības?»

«Man bija tāds iespaids, ka viņš bija tik pārsteigts, ka nespēja pakliegt. Viss notikums norisinājās dažās sekundēs. Es dzirdēju tikai klušo stenēšanu un tad automobilis jau bija prom».

Miklains policists

Komisārs griežas pie kriminālasistenta: «Uzziniet, kas no policijas svētdienas priekšpusdienā dezurēja slimnīcas priekšā. Renārs pamāj ar galvu un ātri izsteidzas no istabas».

«Vai jūs vēl ievērojāt kaut ko sevišķu? Vai uz ielas bija garāmgājēji, kas redzēja šo notikumu?»

Mājkalpotājs pakrata galvu. «Uz ielas es nevienu neredzēju. Bet kā jau teikts, viss norisinājās tik ātri, ka es vēl nemaz nepaguvu attapties, kad automobilis jau bija prom». Viņš padomā. «Viens lieta gan man vēl likās savādā. Netālu no pelēkā automobiļa stāvēja sarkans taksometrs, kas ar tūdaļ sekoja pelēkam automobiļim».

«Vai jūs varat aprakstīt redzētos trīs viriešus, it sevišķi vecāko kungu, kuru ar varu ievilkā mašīnā?»

Mājkalpotājs parausta plecus. «Viss notika par daudz ātri. Ja nemaldos vecākam kungam bija īsa melna bārda. Viņam mugurā bija garā melns mētelis ar lapsādas apkakli. To es labi ievēroju. Abi pārējo viriešu mēteļi bija gaišāki, vienam no tiem bija mīksta, ot-ram cieta platmale».

Ienāk atkal kriminālasistents Renārs. «Svētdienas priekšpusdienā slimnīcas priekšā nav bijis novietots policijas postenis». — Komisārs jautājoši uzlūko mājkalpotāju.

(Turpinājums sekos).

Norādījums piena ražotājiem

Saskaņā ar „Pārgrozījumiem noteikumos par pilnpiena sadalīšanu Latvijas ģenerālapgabālā” un paskaidrojumiem pie minētiem pārgrozījumiem (Rīk. Vēstn. Nr. 211, 1943. g. 11. sept.) piena ražotājiem, kam ir liucmīga atļauja pienu pārdot tieši patērētājiem, ar š. g. 1. okt. iegādes atļaujas ar uzrakstu „derīga tikai norēķinām” nav vairs jāiesniedz Cēsu piensaimnieku sabas pienotavai, bet pilsetas pašvaldības kancelejā (4. istabā), kur izsniegtos piena daudzumus ieskaitīs ražotājam uzliktajā nodevā.

Pilsētas vecākais.

Paziņojums

Cēsu pilsētas pašvaldība dara zināmu ka malkas nozares laukumi līdz turpmākam būs atvērti: malkas laukums Gaujmalā — pirmdienā, otrdienā un trešdienā, malkas laukums tirgus laukumā — ceturtdienā, piektdienā un sestdienā. Izdošanas laiks no plkst. 7.—17, sestdienā līdz 13.

Pilsētas vecākais.

Paziņojums

ceļotāju somu un elektrisko pavarīņu pieprasītājiem

Cēsu pilsētas iedzīvotājiem, kuri nav saņēmuši līdz š. g. 1. oktobrim paziņojumus par ceļotāju somu un elektrisko pavarīņu piešķiršanu, iesniegtie pieprasījumi noraidīti.

Valsts darba dienestā nozīmēto personu iesniegtie pieprasījumi ceļotāju somu iegādei nav noraidīti, bet atļaujas somu iegādei šīm personām izsniegs Cēsu apriņķa vecākais apriņķa Apgādes biroja kancelejā Cēsīs, Pils ielā 7 tikai tad, kad attiecīgās personas uzrādīs iesaukšanas pavēli vai izbraukšanas norikojumu, kurā uzrādīta iesaukšanas vai izbraukšanas diena. Cēsu apriņķa vecākais.

Prāvs ziedojums Tautas

Palīdzības darbam

Cēsu patērētāju b-ba, saskaņā ar pilnās biedru sapulces lēmumu šajās dienās iemaksājusi TP Cēsu pilsētas apriņķim RM 5000. — lielu ziedojumu. Par prāvo tautas palīdzības darba sekmēšanai ziedoto sumu TP pilsētas apriņķis izsaka ziedotājiem savu sirsnīgāko pateicību.

Prof. Dr. V. Maldoņa
pieminekļa celšana uzticēta
tēlniekam K. Jansonam

Prof. Dr. V. Maldoņa kapa pieminekļa celšanas komiteja prof. K. Kundziņa vadībā pag. svētdien noturēja Cēsis sēdi, kurā piedalījās arī Ev. lut. baznīcas vadība. Komitejas pr-tāja aicināti kā kooptēti locekļi sēdē piedalījās arī Cēsu pilsētas vecākais H. Drava un apriņķa vecākais J. Venners. Tēlnieks doc. K. Jansons iepazīstināja sēdes dalībniekus ar saviem izstrādātiem pieminekļa projektiem, no kuriem par piemērotāko komiteja atzina metu ar tēmu — pārdomās nogrimis zinātnieks. Komiteja uzdeva tēlniekam minēto metu izstrādāt oriģināllielumā, pēc kam komiteja dos savu galīgo apstiprinājumu.

Pazīstamā būvuzņēmēja 60
dzīves gadi

Š. g. 17. septembrī tūvinieku un draugu vidū savus 60-tos sūplāsvētkus pavadīja plaši pazīstamā būvuzņēmēja Mārtiņš Kalniņš. Lai nepagarst jubilāra spēki turpmākā raženā darbā!

Bērni jāaudzina par stiprām personībām

Ticības mācību skolotāju konferences norise Cēsīs

Lai sniegtu audzinātājiem — ticības mācību pasniedzējiem un pārējiem interesentiem dziļāku un plašāku ieskatu garīgajā pasaulē, ticības pamatos un palīdzētu atrast pareizākās metodes šīs mācības vielas tālākpasniegšanai skolu jaunatnei, pag. piektdien un sestdien Cēsu pils. II tautskolas telpās notika plaša Cēsu apriņķa ticības mācību skolotāju konference, kurā dalību ņēma arī visi Cēsu iecirkņa mācītāji ar prāvestu J. Ozolu priekšgalā un kupls skaits pārējo audzinātāju un interesentu.

Pēc kopīgi nodziedātā koraļa «Šauras mums tekas, grūti mūsu ceļi», konferences atklāšanas runu teica archibiskaps prof. Dr. T. Grinbergs. Par pamatu savai runai archibiskaps ņēma Mateja evaņģēlija vārdus par tirgotāju, kas meklējis dārgo pērli un, to atradis, atdevis par to visu savu bagātību un mantu. «Kad par skolas darbu runājam, tad allaž man atskan ausīs mīļi un skaisti vārdi — mūsu bērni» — teica archibiskaps, «jo bērni ir tie, kas mums jāaudzina, jāizglīto par sabiedrībai derīgiem locekļiem, Dievam par godu, līdzcilvēkiem un tautai par svētību un prieku. Ticības mācību skolotāju uzdevums tos izaudzināt par krietniem Latvijas dēliem un meitām, lai ar drošu prātu mēs varētu nodot bērniem savas tautas likteni viņu rokās tālākveidošanai. Patreiz vairāk kā jebkad mūsu tautas nākotne atkarājas no mūsu bērniem, jo viņi būs tie, kam būs jāizpilda tas

robs, ko mūsu tautai šis pārdzīvojamais laiks. Apzinaties vienmēr, ka cilvēks nav pasaulē lai aizsāpotos, bet gan lai kalpotu Dievam. Ticības mācību skolotāju uzdevums ir modināt bērna dvēseles un šajā darbā ikvienam jābūt līdzīgam tam tirgotājam, kas meklēja dārgo pērli un to atradis, atdeva par to visu, lai to iegūtu.

Bet kas gan ir šis dārgā pērle? Vai tā varbūt ir darbs, ko strādājam ar savām rokām un galvām, kas rada vērtības? Jeb varbūt šis dārgā pērle meklējama mākslā un zinātnē? Varbūt tā ir mūsu dzimtene un tēvzeme, kur mūsu dvēseles saistītas un kur katrs mazākais akmeņi un strautiņš uz mums runā savu paradīzes valodu? — Tik tiešām, arī visas šie minētās lietas ir labas un dārgas pērles, kuras mums jāmiļē, bet tās tomēr nav tās dārgākās par kurām runā Jezus Kristus. Visdārgākā pērle ir debess valstība, kurai līdzīga nav neviena cita pērle, un mēs esam bagāti un laimīgi, ja šo pērli varam par savu saukt pat dzīves visgrūtākās brīžos, kad rūpes mūs nospiež un raizes mēc. Ticības mācību skolotāju uzdevums ir šo dārgo pērli meklēt un iegūt, jo tik to, ko esam paši ieguvuši un kas pieder pie mūsu personības, tik ar to varam citus mācīt. Tāpēc ar savu mācību, priekšzīmi un savu liecību strādāsim tā, lai ikviens bērna sirdi atvērtu Jezum Kristus, jo vienīgi tur, kur viņš sirdī mīt, meklējama debess valstība. Apzi-

nāsimies, ka reiz mums nāksies dot atbildi, kādi vadītāji mēs esam bijuši tiem, kas mums bijuši uzticēti. Jā būsīm tiem pareizi ceļa rādītāji tad arī saviem bērniem droši varēsīm uzticēt savas tautas nākotni, mēs būsīm stipri un vareni un nekādi viņi un straumes mūs neaizskalos. Tāpēc atvērsim dārgai pērlei savas sirdis!

Pēc lūgšanas un beigu koraļa, archibiskaps novēlēja ikvienam konferences dalībniekam trejādu sirdi: attiecībā pret Dievu paturēt bērna sirdi, attiecībā pret audzēkņiem — mātes sirdi, bet sevīm pretim — tiesneša sirdi.

Cēsu pilsētas un apriņķa pašvaldību sveicienus konferencei nesa apr. vec. J. Venners, novēlot skolotājiem izaudzināt jaunatni par sirdskaļķiem un morāliki augstvērtīgiem cilvēkiem, lai jaunā paaudzē nekad neašaubītos par savu morāliisko stiprumu, lai tā vienmēr ticētu savas tautas nākotnei. Sveicot sanāksmes dalībniekus, Cēsu iec. prāvests J. Ozols meta skatu pagātnē un konstatēja, ka latviešu tautskolotājs vienmēr bijis tas, kas drošs stāvējis savā tautiskumā pret visām vētrām, kas mēģinājušas skārt mūsu zemi un jaunatni. Ari patreiz mums visiem jābūt stipriem, jo vēl dzēšamas tās sekas, ko skolu dzīvē atstājušas boļševiku laika maldu mācības. Jā mūsu tauta būs stipra savā kristīgā etikā, vienīgi tad mēs pastāvēsim un piepildīsies boļševiku varas svešumā aizvestā dzejnieka Leonida Breiķā vārdi: «Dievs aicinās, kā aicinājis, atkal saulē mūs.» Tālāk vārdu vēl ņēma pilsētas vecākais H. Drava un savā un daudzu citu klātesošo Rīgas skolotāju instituta bij. audzēkņu vārdā apsveica un sumināja šī instituta bij. direktoru, profesoru Ludi Bērziņu par audzēkņu sirdis dēstīto mīlestības sēklu iepretim tautai, tēvzemei un latvju gara dzīves vērtībām. Sveicienus sanāksmei bija sūtījis arī apr. tautskolu insp. Cīrulis.

Sākoties konferences darba sēdei, vārds pēc kārtas piederēja profesoriem: K. Kundziņam, E. Zicanam, L. Bērziņam, P. Dālem un A. Freijam un skolotājam Ritai Vīksniņai. Visu šo ievērojamo padagogu sniegtie referāti skāra jautājumus, kuru pamatu vērtības bija sirds, skaidrības, krietna tikuma, pašizliedzīgā mīlestības un gara reliģijas principi. Augstminētie profesori deva arī atbildes uz iesniegtiem daudzpusīgiem jautājumiem. Darba sēdes slēdzot, tic. mācību skolotāju kopas pr-ks māc. A. Piebalga, sniedzot pārskatu, konstatēja, ka konferencei dalību ņēmušas 152 personas, no kurām 127 ticības mācību skolotāji no 53 Cēsu apriņķa skolām un 9 skolām ārpus šī apriņķa. Pēc tam konferences dalībnieku vārdā pateicību tās rīkotājiem un referentiem izteica Vecpiebalgas Ogrēnu 7 kl. tautsk. pr-ks J. Vēliņš.

Konferences pirmā dienai noslēdzoties, Sv. Jāņa baznīcā notika svīnīgs konferences dievkalpojums, kurā sprediķoja sirmāis tautas dzejnieks — prof. Dr. Ludis Bērziņš, bet otrās dienas vakarā konferences dalībnieki noklausījās garīgo koncertu par kura pacilājošo saturu un labo māksliniecisko izpildījumu bija rūpējušies brīvmakslinieks A. Kalnājs un koncertmeistars V. Ruševics.

Cēsu pilsētas draudzes vakars
un māc. A. Piebalga sumināšana

Lai stiprinātos ticībā un meklētu labākos ceļus ģimenes dzīves kopšanas darbā, Cēsu pilsētas draudze pag. svētdien Viestīgās b-bas zālē rīkoja plašu draudzes vakaru, kas bija savienots ar šīs draudzes gana — māc. A. Piebalga 10 gadu darbības atceri. Pēc kopīgi nodziedātā koraļa — Slavē to Kungu, ak dvēsele mana, garlīgu ievadaktu noturēja Cēsu iec. prāvests J. Ozols. Pēc tam vārdu ņēma pils. draudzes pr-ks K. Ploša un cildinot draudzes gana nopelnus un pateicoties visu draudzes locekļu vārdā par labās sēklas sēšanu draudzes loc. sirdī, pasniedza mācītājam K. Ubāna gleznu — Cēsu Sv. Jāņa baznīcas iekšskatu. Draudzes sieviešu palīdzības komitejas sveicienus līdz ar ziediem nesa Dr. V. Akermana un N. Andersona kdzes, Cēsu lauku draudzes sveicienus un novēlējumu līdz ar dāvanu — māksl. J. Rozenberga gleznu, nodeva šīs draudzes pr-ks Vassers, bet lauku draudzes sieviešu pal. komitejas velti — ziedus — Hartmaņa kdze. Kā pēdējais pateicību par iekšmājas darbam veltīto darbu līdz ar ziediem nesa K. Aizderdzis ar šīs komitejas priekšnieci N. Andersona kdzi.

Pēc mācītāja A. Piebalga sumināšanas sekoja virkne referātu, kas bija veltīti dažādiem ģimenes dzīves jautājumiem. Sajos referātos vārds piederēja mūsu prominentākiem zinātniekiem un audzinātājiem: prof. Dr. L. Bērziņš runāja par ģimenes tikumiem latviešu tautas dziesmās, prof. Dr. K.

Kundziņš par vecāku mājas svētību jaunatnes dzīvē, prof. Dr. P. Dāle par atbildības garu ģimenes dzīvē, prof. Dr. E. Zicans par Vecās derības vērtībām ģimenes dzīvei un archibiskaps prof. Dr. T. Grinbergs — par kristīgo ģimeni. Visi šie referāti savos pamatos bija veltīti to vērtību iztirzājumam, kas nepieciešami stipras, viengabalainas, saulaina spēka un satiecības un ticības pilnas ģimenes eksistencei. Draudzes vakaru ar mūzikāliem priekšnesumiem kuplināja koncertmeistars V. Ruševics un pianists P. Krieviņš.

Mācītāja A. Piebalga 10 g. darbības sumināšana noslēdzās draudzes sieviešu pal. komitejas rīkotā tējas vakarā, kurā mācītāja nopelnus garīgās dzīves kopšanā, sabiedriskā darbā un skolu dzīvē cildināja daudzi runātāji. Šeit vārdu ņēma: archibiskaps prof. Dr. T. Grinbergs, prof. Dr. L. Bērziņš, apriņķa vecākais J. Venners, pilsētas vec. H. Drava, pils. draudzes pr-ks K. Ploša, Cēsu lauku draudzes māc. K. Hermanis, Cēsu apr. tautskolu inspektors Cīrulis, ģimnazijas insp. K. Dreimanis un daudzi citi. Daudz bija arī rakstisko apsveikumu. Garās sveicēju virknes noslēgumā vārdu ņēma pats jubilārs un sirsnīgi pateicās visiem apsveicējiem un tiem darbiniekiem, organizācijām, kā arī pašvaldību dzīves vadītājiem, kas bijuši piepalīdzīgi notecējušo 10 gadu darbā un šī darba panākumu sekmētāji. Draudzes gana sumināšanas vakaru noslēdza kopīgi nodziedāts koralis.

Berline terrora uzbrukuma nakti

Pulkstens 1,16 nodzisa gaisma. Es to zinu tik labi tādēļ, ka lielais torņa pulkstens pret mūsu namu apstājies tieši pulkstens 1,16, un tādēļ, ka es pulkstens 1,15 skatījos pats savā pulkstenī, lai konstatētu, cik ilgi «tas» vēl turpināsies. Tas ilga vēl tieši vienu minūti. Tad es biju «izbumbots».

Gaisma nodzisa un ap mums bija dunona un dārdoņa, it kā viss pasaule sagāztos. Ka sagāzās nevis pasaule, bet tikai mūsu mājas daļa, mums bija skaidrs jau nākamajā acumirklī, kad mūsu prāti bija atzīrguši no notikuma milzīgā dārda. Pagraba grida zem mūsu kājām vēl ligojās kā kuģis vētrinājā jūrā, kad mēs visi ar savādu mēnešsērdzīgā drošību centāmies tikt pie izejas. Mēs arī nezinām, kā tas bija noticis, ka mums visiem ap degunu un muti bija piepeši ūdenī iemērktie trīsstūra lakati, lai biežāk kalķu un putekļu mākonī varētu elpot. Viss tas notika pilnīgi automātiski. Gaisa aizsardzības priekšlikumi un padomi, kādus ik dienas bijām pie-savinājušies no rakstiem laikrakstos' radiofona priekšlasījumu un skrejlapu veidā, tomēr nebija bijuši veltīgi. Tagad viņi nesa savus auglus.

Kad mēs caur otro pagraba izeju atstājām māju (pirmā bija aizbērtā), mēs kļupām pār karstu skārdu. Vēlāk mēs

uzzinājām, ka tie bija kāda angļu bumbvedēja atkritumi, kuru bija notriecis kāds mūsu nakts iznīcinātājs.

Nakts ap mums kvēloja. Notriektā terrora bumbvedēja iznīcināšanas eksplozija bija ķērusi kādas 4 vai 5 apkār-tējās mājas. Vēl zemē dunēdami krita gaisa spiediena iznīcinātā jumta gabali, kad drupās jau rostījās dzīvība — dzīvība, kura tomēr pastāv, neraugoties uz visu. Kā kurmji no blakus mājām lida ātrā cilvēki, no pusaizbērtām pagrabu kāpnēm, no mūru izlauzumiem, tur, kur atāvoklis bija pavisam lauks. Apakšzemes savienotāju eju tīkls, kas stiepjas zem Berlīnes un tiek arvien vairāk izbūvēts, attaisnojas tāpat kā gaisa aizsardzības teorija. «34. mājā neviena pazuduša!» «36. mājā neviena pazuduša!» Iecirkņa gaisa aizsardzības priekšnieks ātri sakopoja atsevišķo māju priekšnieku ziņojumus. Pilnā sparā degotāju māju drupu vidū darbojās vācu organizācija un vācu disciplīna.

Tagad sekoja stundas pilnas dūmiem un kvēpiem, ūdens spaiņa ķēdēm, skriešana pa trepēm augšā, pa trepēm lejā, mēbeļu nešana, un viss tik saprotami, it kā būtu katru dienu vingrinājušies, it kā mēs jau daudzkārt būtu «izbumboti» un nevis tikai neiedomājami maza terora piemeklētā Berlīnes daļa, kuras ko-

pēja ainā līdz šim gandrīz nemaz nevar rast britu terrora uzbrukumu pēdas. Mēs nedzirdējām, kā pilsētas nomalē aplūsa tūkstoš balsīgais pretaviācijas atvairis koncerta, kas līdz šim pret debesīm bija sviedis mirgojošu gaismas granātņu saīnus, gandrīz neizturamu gaismas un skaņas simfoniju. Mēs nedzirdējām traukames beigas sludinātājas sirēnas, mēs stiepām ūdens spaiņus, turējām šļircēs, nesām mēbeles, aizsmakušā balsi sasaucāmies ar ugunsdzēsējiem, mūsu iecirkņa pašaisardzības vīriem un neskaitāmiem neorganizētiem brīvprātīgiem palīgiem, kas bija klāt, kaut gau neviens tos nebija saucis.

Rīts mūs atrada dūmos, melnām sejām, kalķu putekļu pārklātus, bet ne nogurušus. Mēs bijām palikuši uzvarētāji. Liešmas bija apslāpētas, bija izglābts viss, kas bija glābjams. Un mums bija gandarījums redzēt 4-motortīgā bumbvedēja melnās drupas. Mēs bijām daļa no cīnītājas Berlīnes. Smaidis bija mūsu komiski notasāktajās sejas.

Pulkstens bija 8,35. Mūs sauca uz NSV darbības vietu. Nepilnus 100 metrus no postāžas izdaltja karstu kafiju, mai-zītes, cigaretes un augļus. Kā tas tik ātri bija kļuvis iespējams? Es to nezinu! Tā bija vācu organizācija. Pulkstens 9,30 manās rokās bija zaļā

apliecība, kas mani visur apliecināja kā terrora uzbrukumā zaudējumus cietušu. «Apkalpojams dodot priekšroku!» uz tās kā katēgorisks atgādinājums visām iestādēm un privātiem bija rakstīts.

Pulkstens 1-os bija noskaidrots apmešanās jautājums. Pagaidām kopapmetne kādā šādiem nolūkiem ierīkotā skolā, divās līdz trijās dienās pašu apmetne. Pulkstens 12,20 izdaltja pusdienas, labas, bagātīgas un garšīgas.

Pulkatens 16-os viens no daudzajiem «katastrofu automobiļiem» atbrauca pēc manām mantām un tās nogādāja uz paredzēto noliktavu.

Es savas mantas bez pūlēm vēlāk atkal atradu. Viss bija sakārtots pēc ielām, māju numuriem un uzvārdiem.

Pulkstens 18,30 man maas «bumbu piedzīvojums» bija pilnīgi pārāpēts un es pagriezu muguru savam izpostītajam dzīvoklim. Viss tas nebija ildzis pat ne 24 stundas.

Vaicājāt kādam terrora uzbrukumā zaudējumus cietušajam Berlīnē, vai šo pilsētu jebkad var pārspēt ar gaisa teroru? Viņš smiesies tāpat kā es.

Gaisa terors ir negēlīgs. Bet nav nozieguma, kuru nevarētu pārspēt kārtības spēks. Berlīne ir viens vienīgs vareni sakopts atvaires gribas, disciplīnas un organizācijas spēks. A. S.

Svētbrīdis pie prof. V. Maldoņa ipēdējās atdusas vietas

Pag. svētdienas rītā, Bērzaines kapsētā, pie netaika prof. Dr. V. Maldoņa kapa notika īss svētbrīdis uz kuru bija pulcējušies ticības mācību skolotāju konferences prezidija locekļi ar archibiskapu prof. Dr. T. Grinbergu priekšgalā. Klāt bija arī vairāki Cēsu iecirkņa mācītāji, netaika prof. V. Maldoņa pieminēja celšanas komitejas locekļi, apriņķa vecākais J. Venners, pilsētas vec. H. Drava un pulciņš cēsnieku. Kā pirmais lielā audzinātāja, garīgās dzīves kopēja un plaši pazīstamā baznīcas darbinieka nopelnus cildināja Cēsu iecirkņa prāvests J. Ozols. Sirsnīgos piemiņas vārdos viņš atcerējās netaika kvēlās ticības, gaišuma un mīlestības pilno sirdi un viņa lielos darbus jaunatnes audzināšanas laukā. Svētrunu noslēdza visu svētbrīža dalībnieku kopīgi nodziedātā netaika mīļākā dziesma — Es tavās Tēva rokās došu. Pēc tam piemiņas ziedus uz kapa kopīgas nolika māc. A. Piebalgs un Rīgas ticības mācību skolotāju kursu dalībnieku vārdā — prof. Dr. K. Kundziņš. Pēc atvadu dziesmas nodziedāšanas svētbrīža dalībnieki, stiprinājuši savas sirdis netaika cēlās personības piemiņā, atkal šķīrās no kapsētas.

Viesizrādes Cēsu teātrī

Cēsu Drāmas teātris paredzējis vairākas izrādes ar Rīgas Dailes un Drāmatiskā teātra labāko aktieru piedalīšanos. Kā pirmais viesosies Drāmatiskā teātra aktieris Jānis Lejiņš M. Zivertā dramā «Cilvēks grib dzīvot» ceturtdien, 8. g. 7. oktobrī. Pirmizrāžu abonenti, kas šo izrādi vēlētos noskatīties, tiek lūgti paziņot to teātra birojā (tālr. 351) līdz 4. okt. pulst. 10, tad to pastāvīgās vietas viņiem tiks rezervētas. Bez tam drīzumā Cēsu teātra apmeklētājiem būs izdevība redzēt populāro Dailes teātra komiķi Augustu Mitreviņu J. Lejiņa lugā «Nebrāuc tik dikti» Miķeļa lomā.

Kā sekmīgi veikt zemes aparšanu rudenī

Lauksaimniecības galvenais direktors J. Andersons parakstījis šādu rīkojumu visiem apriņķu un pagastu vecākiem, apriņķu un pagastu lauksaimniecības savienības vadītājiem, apriņķu vecākiem agronomiem un rajonu agronomiem.

Kā apstākļu dēļ arī šogad rudens aršanai nebūs iespējams sagādāt arku lemešus pietiekošā vairumā. Lai tomēr rudeni zemi varētu apstrādāt, nepieciešams lai visus arkus kurlem lemeši ir sagādāti, katru dienu pilnīgi nodarbinātu ne tikai arku lemešu saimniecībās, bet tos savstarpējas izpalīdzības veidā dotu lietošanā arī tām kaimiņu saimniecībām, kurām lemešu trūkuma dēļ nav iespējams aršanu sekmīgi veikt. Ar lemešiem pietiekoši ir apgādāti visi 1942. gadā no Lielvācijas ievestie 2-lemešu arkli. Šiem arkliem pie pārdošanas tika doti līdz 2 rezerves lemeši un bez tam šini gādā ir vēl saņemti šo lemešu papildu sūtījums.

Ievērojot šo, uzaicinu visus tos lauksaimniekus, kuri iegādājušies no Lielvācijas 1942. gada

dā ievestos 2-lemešu arkus, dot šos arkus lietošanā arī tām kaimiņu saimniecībām, kurās bez lemešu trūkuma nevar veikt rudens aršanas darbus.

Kaimiņu lietošanā arkli dodami tanis dienās, kad tie netiek nodarbināti īpašnieku saimniecībās. Visi tie 2-lemešu arkli īpašnieki, ar kuru 2-lemešu arkliem šini rudeni būs apstrādāts ne mazāk par 20 ha savā un kaimiņu saimniecībās, iegūst tiesību nopirkt 2 rezerves lemešus. Šos lemešus pašreiz nosūta uz patērētāju biedrībām, kuras tos pārdo pret lauksaimniecības savienības pagastu vadītāju izsniegtām atļaujām.

Lauks, s-bas pagastu vadītājiem ar šo tiek norādīts 2-lemešu arkli lemešu iegādes atļaujas izsniegt tikai tiem lauksaimniekiem, ar kuru 2-lemešu arkliem šini rudeni ir apstrādāts ne mazāk par 20 ha.

Izmantojot 2-lemešu arkus rudens aršanai drīkst arī tikai tad, ja arkliem ir veikti 2 vīdēji spēcīgi zirgi.

Par 2-lemešu arkli lietošanu arkli īpašniekam tiesība ņemt atlīdzību 1 RM par katru darba dienu.

Aktiera un režisora 50 mūža gadi

Aktieris un režisors Pēteris Ozols patlaban sasniedzis 50 mūža gadus (dzim. Cēsis 1893. g. 22. IX) un ir bijis uzticīgs savam skatuves darbam jau 32 gadus. Sācis darboties Rīgas Jaunā teātrī 1911. g. nel. A. Mierlauka, pēc tam T. Amtmaņa režijā. Speciālu skatuves mākslas izglītību baudījis pirmā Eiropas kara bēgļu laikos Saratovas krievu teātra studijā. Atgriezies Latvijā 1921. g., bijis daudz teātru darbinieks un režisors arī provincā. Vairākus gadus bijis Pārdaugavas teātra vadītājs, kur kultivējis speciāli latviešu oriģināldrāmu, starp citu, izceldams jauno talantīgo autoru M. Zivertu. Beidzot pēc trīs gadu sekmīgas «Mazā teātra» vadīšanas, no 1937. g. iecelts par Dailes teātra direktoru, kādā postenī sabijis līdz lielnieku okupācijai, kad darbību bija spiests pārtraukt. Pēc atbrīvošanās no lielnieku jūga, sākot ar 1942. gadu ir Mākslas un sabiedrisko lietu departamenta

Teātru nodarbojas inspektors. Te viņam, kā daudz piedzīvojušam mākslas pazinējam un teātra lietas organizātoram ir istāis darba lauks, kādā varam novēlēt viņam tālākus sekmīgus panākumus

Aicinājums Cēsu Viesīgās b-bas biedriem

Pēc ilgāka pārtraukuma atjaunojot Cēsu Viesīgās b-bas darbību, b-bas valde turpmākās darbības jautājumu pārrunai. c. jautājumu kārtošanaī sasaukt svētdien 10. oktobrī plkst. 15, b-bas mazajā zālē ārkārtēju pilnu biedru sapulci. Dienas kārtībā starp citu arī tek. gada budžeta pieņemšana un b-bas amata personu vēlēšanas. Sakarā ar tehniskām grūtībām biedriem atsevišķi aicinājumi uz šo sapulci netiks piesūtīti.

Tautas Palīdzības naudas loterijas biletes

dabūjamās «CESU VĒSTIS» kantorī Cēsis, Rīgas ielā № 31.

Paziņojums par zemes grāmatu atkalatvēršanu neapbūvētiem pilsētu gruntsgabaliem

1940. gadā boļševiki slēdza zemes grāmatas. Atkalatvēršana tagad notiek saskapā ar reichsministra rīkojumu ienemtiem austrumu apgabaliem par privātpašuma atdošanu Latvijas, Igaunijas un Lietuvas ģenerālapgabalos no 18. 2. 1943., sevišķi pēc reichskomisāra pirmā izpildrikojuma Austrumzemei no 27. 2. 43. g. Ši darījuma uzākšanai nepieciešams rakstisks pieteikums. Tas attiecas arī uz neapbūvētiem pilsētu gruntsgabaliem, un proti arī tad, ja šos gruntsgabalus boļševiku laikā nepārņēma oficiālas iestādes un tie palikuši privātpersonu apsaimniekošanā. Pieteikumu formulāri saņemami gruntsgabalu sabiedrības Latvijā piekritīgajās nodalās un tie jāiesniedz līdz šī gada 31. decembrim.

Baznīcas ziņas.

Cēsu lauku draudze.
Kristīti: Juris Bērzkalns no Cēsim. Viņa Baltābels no Cēsim. Maija-Rasa Lācis no Cēsim. Maija-Aija Kampe no Ligatnes pag. tautskolas.
Muruši: Alvīne Stipnieks, dz. Amatnieks 62. g. v. no Liepas Stipniekiem. Mārtiņš Šveicers, 59. g. v. no Priekuļu Vītiņkalna. Pēteris Kīploks, 74. g. v. no Liepas J. Elcēniem.
Ziņas: Svētdien, 8. oktobrī, plkst. 11, dievkalpojums ar sv. dievgaldu baznīcā. Svētdien, 10. oktobrī, plkst. 11, Pļaujas svētku dievkalpojums ar sv. dievgaldu baznīcā. Pēc dievkalpojuma draudzes darbinieku sanāksme draudzes mājā; skolot. A. Skujas kga referāts un kopējs tējas galds.

Āraizu draudze.
Kristīti: Egils Karolis no Rēzeknes.
Laulāti: Jānis-Pēteris Andreičens no Cēsu pag. Oškāniem ar Veltu Stabulnieks no Cēsu pag. Valdgām.
Muruši: Gunārs Vilpiņš no Vaives pag. Āriņiem, 4 g. 10 mēn. v.
Ziņas: Pļaujas svētku dievkalpojums ar sv. dievgaldu svētdien, 3. oktobrī plkst. 11 rītā. Dziesmu lapīgas. Svētdien, 10. oktobrī dievkalpojums ar sv. dievgaldu plkst. 11 rītā.
Izdevējs: Cēsu pilsētas pašvaldība.
Atbildīgais redaktors: Arvids Paukulis.
K. Dūnīns & R. Jēpes spiest. Cēsis, Rīgas 87. 5000.

Dieva mierā savas acis slēdzis
Cēsu Lauku draudzes padomes loceklis
Jānis Rumpītis
dzim. 1804. g. 24. maijā.
Apbedīšana 6. oktobrī 1943. g. Liepas kapos,
Viņu piemin
Cēsu Lauku dr. padome, valde,
mācītājs, siev. kom., pērminderi.
Mīlestība nekad nebeidzas.

Mūsu kolēģis — Druvienas pag. rajona ārsts
Lins Hižņekovs
dzim. 1872. g., miris 3. g. 29. septembrī.
Viņu mīļā piemiņā paturēs
**Ārstu arodrupas
Cēsu apriņķa kopa.**

Izsakam dziļi izjustu pateicību visiem, kas ar mīļiem vārdiem un skaistiem ziediem piedalījās mūsu mīļā dēla un brāļa
Pētera Ruskas
izvadišanā uz pēdējo dusu 3. g. 22. sept. no Jaunraunas Dzintariem uz Priekuļu kapiem. Sevišķa pateicība tantām, radīem, draugiem, kaimiņiem un visiem, visiem kas mūs atcerējās mūsu sērās.
Vecāki, māsa un brāļi.

Izsakam sirsnīgu pateicību slimnīcas dir. Dr. Meija kgm, ārstiem: Dr. Kaimiņa kdzel un Sijķes kgm, slimnīcas māsām un kopējām par rūpīgu kopšanu.
Baumaņa ģimene.

Dr. Aleksandrs Bērzkalns
Cēsis, Liepu ielā № 1
pieņem slimniekus no pl. 10—12 un 16—17.

Brūža miežus
pērk Cēsu alus daritava
Nodotos miežus ieskaita valdības nodevās, kā arī izsniedz prēmijas.

Privatizēto uzņēmumu ievēribai
Sakarā ar uzņēmumu privatizāciju nepieciešamos līdzekļus uzņēmumu īpašniekiem par pieņemumu %/00 likmi aizdod:
Ziemeļvidzemes Krājkaše
Valmierā, Rīgas ielā Nr. 21.
Nodaļas: Cēsis, Raunas ielā 8, Limbažos, K. Baumaņa lauk. 2, Rūjienā, Rīgas ielā 2, Valkā, Em. Dārzpila ielā 8, Alūksnē, Pr. Čakstes ielā 1-a, Smiltēnē, Dārza ielā 7/9.

Norādījumi Valsts darba dienestā iesaucamiem

4. oktobrī 3. g. notiks pirmais iesaukums Valsts darba dienestā.
Šis iesaukums aptver galvenā kārtā abiturientus un vidusskolu priekšpēdējo klasu audzēkņus. Pie apskates lielāko daļu no minētiem nozīmēja otrajam iesaukumam. Sakarā ar darba dienesta vadības rīkojumu, iesaukšanas plāns ir grozīts. Atsevišķu iesaukumu pārskatīšana citā iesaukumā nav vairs iespējama. Iesaukamie skolnieki sakarā ar agrāku iesaukumu nezaudē gatavības apliecības saņemšanas tiesības.
Iesaukšanas pavēles izsniedz caur policiju. Iesaukamo pienākums ir rūpēties par savlaicīgu iesaukšanas pavēļu saņemšanu. Tas attiecas sevišķi uz iesaukamiem, kuri kautkādu lemešu dēļ uzturas ārpus savas uzturēšanas dzīves vietas.
Iesaukšanas pavēle minētie norādījumi noteikti jāievēro. Iesaukšanas pavēlei pievienotā braukšanas apliecība iesaukamiem jāatstāta stacijas vai vietas nosaukums no kuras tie uzsāk savu braucienu uz sapulcēšanas vietu.
RAD-Werbetuerer Wolmar.

Uzaicinājums

Cēsu Viesīgās biedrības valde lūdz biedrus un biedrenes neiztrūkstot īerasties uz ārkārtēju pilnu biedru sapulci svētdien, 1943. g. 10. oktobrī pl. 15. biedrības mazajā zālē. Dienas kārtība izsludināta «Cēsu Vēstis» № 39. Vajadzīgā biedru skaita nesasnāšanas gadījumā otrā sapulce tiks noturēta tālā dienā pl. 15.30 turpat, ar to pašu dienas kārtību un būs pilntiesīga, ja tāni ieradusies vismaz 26 biedri.
Biedriem un biedrenēm atsevišķs uzaicinājums netiks piesūtīts.
V A L D E.

Ostland Öl Vertriebs G. m. b. H. Cēsu noliktavas pārzinis

dara zināmu, ka ar 3. g. 29. septembrī tiek atvērts benzina automāts Cēsis, Vienības gatvē № 5. Cēsu noliktavas pārzinis.

Veselauskas piensaimnieku s-bai vajadzīgs-ga kantora darbinieks -ce

Nepieciešama pilna pamatskolas izglītība. Pieteikumi, ar pašrocīgi rakstītu lūgumu, adresējami s-bai c. Veselavai. Tuvākas ziņas pa tālr. Bērzukrogs 5.
S-BAS VALDE.

Lauksaimnieku ievēribai!

Cēsu dzirnavas (agr. vēja dzirnavas) Valmieras ielā 6, tālr. Cēsis 102, sākot ar 1. oktobrī 3. g.
uzpērk rudzus un miežus
un izsniedz prēmiju zīmes.
Lauksaimniekiem tiek malts otrdienās, trešdienās un piektdienās.
E. Birums.

Šā gada rudens sezonā piedāvājam tulpu sīpolus, floksu, irisu, dārza vijgriežu, ziedu asteru un citu ilggadīgu un divgadīgu ziedaugu dēstus, kā arī krāšņpuma kokus un krūmus.
Dārzniecība
J. Kriķis un dēli
Cēsis, Valdemāra ielā 12/14.

Cēsu Drāmas teātris
pie AuDz AS
Raunas ielā 12 Tālr. 351
Ceturtdien, 1943. g. 7. okt. pl. 19.30

Cilvēks grib dzīvot
M. Zivertā drama 4 cēlienos
Galvenā lomā viesojās Rīgas Drāmas teātra aktieris **Jānis Lejiņš**
Ieejas maksa no RM 1.— līdz RM 3.50. Bīļēju iepriekšpārdošana teātra birojā, Raunas ielā 12, sākot ar 4. okt. no pl. 10—12 un 13—16.
Pirmizrāžu abonentiem, kas izrādīti vēlētos noskatīties, jāpaziņo par to teātra birojā līdz 4. okt. pl. 10.
DIREKCIJA.

Saimniece

«Cēsu alus daritava» koptgaldam vajadzīga. Tuvākas ziņas alus daritavā.

Uzmanību!

Nozaudēta grāmata, Bērzaines apkārtnē, Dzeķa Londona «Mēness ielejā» «L. d. Grāmata atrodas arī lastājū kartē uz Velts Frīdberga vārda. God. atrādēju lūdzu nodot grāmatu Rīgas ielā № 47—4 Cēsis.

Pazaudēts

3. g. 11. sept. braucot pa Prof. Būmaņa, Rīgas, Gaujas un Amatnieku ielu Cēsu orientācijas plāns. Plāns ļoti nepieciešams. Godāto atrādēju laipni lūdzu steidzoši nodot 3. av. kant. vai nosūtīt pa pastu uz Rāmujiem p. k. № 7.

Pazaudēts

septa. ceļā no Jāņa rāma līdz Cēsu pilsētas slimnīcai. God. atrādēju lūdzu pret pateicību nodot Ligatnes ielā № 5—2.

Pazaudēts

Cēsu pagasta Vīzbulim pret Cēsu pagasta Purteriemi. Lūdzu atradumu pret pateic. algu nodot Purteriemi vai Cēsu pilsētas valde, J. Kerpen.

Pazaudēts

septa. vākarā pie baznīcas pelēks vasaras cimdš. Atrādēju lūdzu pret pateicības algu nodot L. Katrinas ielā Kempa kga kioskā.

Pazaudēts

24. sept. vakarā pie baznīcas pelēks vasaras cimdš. Atrādēju lūdzu pret pateicības algu nodot L. Katrinas ielā Kempa kga kioskā.

Dārzkopības skolotāju ģimene meklē irēt 2—3 istabu dzīvokli ar virtuvi, vēlams dārza mājā, kuru apkopšanu var arī uzņemties. Piet. Valdemāra ielā № 12/14, dārzniecībā.

RM 20 tam, kas sameklēs dzīvokli no 1—2 istabām ar labiercībām līdz 17. oktobrim. Pied. š. av. k. № 282.

Dzīvoklis, 1 istaba un virtuve ar elektrību un maiku izdodams Cēsu pag. Kalna-Benčos pret pakalpojumiem saimniecībā.

Skolniekiem izdodama 1 istaba ar virtuvi Pļaujas ielā № 4—4, pašiem ar savu apkurinašanu.

Skolnieces pieņem dzīvokli Raunas ielā № 10—8.

Istabas izdod skolniekiem Pļaujas ielā № 4.

Istabiņa izdodama skolniekiem. Piepr. Dārza ielā № 19—4.

Izdodamas 1—2 istabīgas intelektuāli personai. Of. šis av. kant. № 234.

Skolniekiem (vēlams būvniecībai) izdod istabu Valju ielā № 38—10.

Izdodu skolniekiem lielu gaišu istabu ar savu apkurinašanu, Raunas ielā № 15—4.

Izīrējams dzīvoklis ar 10 pūrvietām zemes, pilsētas tuvumā. Priskārta kam ir zirgs un inventārs. Of. š. a. k. 149.

Vajadzīgs laukstrādnieku pāris Cēsu pag. Kalna-Benčos.

Sludinājumi
«CESU VĒSTIM»
nododami redakcijā vēlākais trešdienās līdz pl. 15.30.

Kino «METROPOL» teātris
Cēsis, Valju ielā 13, tālr. 173
30. sept., 1., 2. un 3. oktobrī I.
NEDEĻAS APSKATS II.

Rio zvaigzne
Jaunatnei ieeja aizliegta
4., 5. un 6. oktobrī I.
NEDEĻAS APSKATS II.

Atbrīvotās rokas
Jaunatnei ieeja nav atļauta
Seansu sākumi:
darbdenās pl. 19, 20, svētdienās pl. 16, 18, 20.